

Wprowadzenie

Test wiedzy jako forma walidacji i sprawdzania wyników nauczania

Test wiedzy jest jedną z najczęściej stosowanych metod oceny poziomu przyswojonej wiedzy i umiejętności uczestników kursów. Jego głównym celem jest sprawdzenie stopnia zrozumienia materiału, identyfikacja ewentualnych braków oraz ocena skuteczności procesu nauczania.

Testy wiedzy odgrywają kluczową rolę w edukacji, umożliwiając:

- **Ocena postępów** – pozwalają na systematyczną analizę zdobytej wiedzy i umiejętności.
- **Identyfikacja obszarów do poprawy** – wykrywają luki w wiedzy, które mogą wymagać dodatkowego omówienia.
- **Motywacja uczestników** – działają jako czynnik motywujący do nauki i powtórzenia materiału.
- **Usprawnienie procesu nauczania** – wyniki testów pozwalają na modyfikację programu kursu, dostosowanie treści do potrzeb uczestników oraz poprawę metod dydaktycznych.

Testy mogą przyjmować różne formy, w zależności od celu i charakteru kursu:

- Testy zamknięte – pytania wielokrotnego wyboru, prawda/fałsz, dopasowanie odpowiedzi.
- Testy otwarte – pytania wymagające samodzielnej odpowiedzi, analizy lub rozwiązania problemu.
- Testy praktyczne – oceniają zastosowanie wiedzy w rzeczywistych sytuacjach.
- Testy online – umożliwiają szybkie i zautomatyzowane sprawdzenie wyników, co jest szczególnie przydatne w kursach e-learningowych.

Aby test był skuteczny i wiarygodny, musi spełniać określone kryteria:

- **Obiektywność** – pytania i kryteria oceniania powinny być jasno określone.
- **Rzetelność** – test powinien dostarczać spójnych i powtarzalnych wyników.
- **Trafność** – powinien mierzyć rzeczywiste kompetencje i wiedzę z zakresu kursu.
- **Dostosowanie do poziomu uczestników** – test nie powinien być ani zbyt trudny, ani zbyt łatwy.

Podsumowując, test wiedzy jest skutecznym narzędziem do oceny efektów kształcenia. Odpowiednio zaplanowany i przeprowadzony test pozwala na rzetelną ocenę poziomu wiedzy uczestników oraz dostarcza cennych informacji do dalszego doskonalenia procesu edukacyjnego.

Walidacja w Projekcie „Razem bezpieczniej”

Podczas projektowania walidacji w projekcie „Razem bezpieczniej” zaproszono do współpracy osoby, które były zaangażowane w jego realizacji na różnych etapach, w tym oraz mają aktualną wiedzę i doświadczenie w zakresie merytorycznym projektu jak i przy projektowaniu narzędzi walidacji, np. pytań i zadań testowych. Test został skonsultowany również z praktykami z doświadczeniem w wykonywaniu zadań, do których realizacji powinna być przygotowana osoba przystępująca do walidacji z zakresie opieki, a także osoby, które już przeprowadzały walidację czy egzaminy, np. egzaminatorzy i doradcy walidacyjni.

Ważnym aspektem przy projektowaniu są kwestie etyczne. Stają się wyjątkowo istotne, gdy działania są podejmowane w obszarze, w którym określone postępowanie ma istotne i trwałe konsekwencje dla innych ludzi. Decyzja, podjęta na podstawie pomiaru testowego, aby uznać czyjś zakres wiedzy za wystarczający, np. w celu potwierdzenia kwalifikacji lub umiejętności pracownika w zakresie opieki nad terminalnie chorymi; może wpływać nie tylko na osobę uczestniczącą w walidacji, ale również – potencjalnie – również na bezpieczeństwo klientów korzystających z jego usług w przyszłości. Podobnie błędna decyzja o niepotwierdzeniu efektów uczenia się osobie przystępującej do testu będzie się wiązać z wieloma negatywnymi konsekwencjami ekonomicznymi, psychologicznymi i społecznymi nie tylko dla uczestnika walidacji, lecz także często dla jego bliskich. Ze względu na kompleksowość zagadnienia przyjęto dwa porządkujące założenia. Nasza propozycja walidacji przede wszystkim odnosi się do tych aspektów walidacji, które w sposób specyficzny są związane ze stosowaniem testów wiedzy. Nasze podstawowe etyczne wyzwania podczas tworzenia testu są związane z odpowiedzialnością za jakość tworzonego narzędzia, a także refleksją nad zasadnością samej decyzji o zastosowaniu tej właśnie formy weryfikacji efektów uczenia się jako najwłaściwszej w kontekście danej kwalifikacji.

Zgodnie z wytycznymi nasz test winien zapewnić standardy osobom testowanym zgodne z *Standards for Educational and Psychological Testing (2014)*:

- uzyskania pełnej informacji o celu testowania, formie i jego przebiegu;
- uzyskania pełnej informacji o tym, jak zostaną wykorzystane zebrane wyniki, komu będą udostępnione i w jakim celu;
- wyboru metody testowania, o ile twórca testu przewidział metody alternatywne (testy równoległe) i nie ma innych przeciwwskazań do tego, aby osoba egzaminowana mogła decydować o preferowanej formie testowania;
- ochrony swoich danych osobowych, które podaje na potrzeby testowania;
- ochrony poufności uzyskanego wyniku;
- wyjaśnienia wszelkich niezrozumiałych dla niej pojęć, które pojawiają się w opisie wyniku jej testu;
- otrzymania informacji w krótkim czasie od zakończenia weryfikacji, a jeśli

czas ten miałyby się wydłużyć, np. z powodu analizowania procesu weryfikacji pod kątem nieprawidłowości przez zespół walidujący, okoliczności te powinny zostać przedstawione osobie testowanej;

- do uczciwego traktowania, skorzystania z procedury odwoławczej oraz rzetelnego procesu zgodnie z konkretnymi okolicznościami w przypadku pojawienia się sporu dotyczącego wyników testowania pomiędzy kandydatem

a zespołem walidacyjnym

Rekomendacje dla zespołu walidującego: wynik testu wiedzy i udzielanie informacji zwrotnej o wyniku

Wśród praw osób testowanych bez wątpienia można wskazać:

- prawo do uzyskania informacji o wyniku,
- prawo do zachowania poufności wyników

Pierwsze oznacza, że kandydat może, a nawet powinien otrzymać informację zwrotną o wynikach testowania. Może mieć ona ilościowy i/lub opisowy charakter, co oznacza, że osoba testowana otrzymuje informację o liczbie osiągniętych punktów w teście wraz z informacją o progu odcięcia wyników, a także może zostać poinformowana o potwierdzonych lub nie efektach uczenia się wraz z kryteriami. Informacja może też dotyczyć tego, jak bardzo – na tle innych kandydatów, którzy napisali test – jest to wynik niski, przeciętny lub wysoki (można podać procentowo liczbę osób, które uzyskały takie same lub niższe wyniki).

Przekazując informacje zwrotną w oparciu o wyniki testu należy brąć przede wszystkim pod uwagę następujące aspekty:

- odnosić się do efektów testu, a nie do osoby. Przedmiotem oceny jest wiedza, a nie osoba testowana;
- skupiać się na opisanu faktów. Faktem w tym przypadku jest potwierdzenie lub nie efektów uczenia się dla danej kwalifikacji rynkowej. Informacja zwrotna powinna unikać interpretacji, czyli np. wnikania w powody uzyskania danego wyniku;
- być formułowana językiem unikającym ocen. Na przykład wynik w teście wyniósł x i jest to wartość pozwalająca na potwierdzenie efektu uczenia się dla danej kwalifikacji. Dodawanie, że jest to wynik dobry lub zły, zawierałoby niepotrzebny element oceny;
- być przekazana w taki sposób, by jej sens był zrozumiały. Należy unikać żargonu i zbyt trudnego słownictwa;
- być tak przekazana, żeby pozwoliła zrozumieć, co można zrobić, aby w przyszłości osiągnąć lepszy efekt;
- być przekazana bez zbędnej zwłoki po ocenieniu wyników testu;
- być wyrażona w sposób niepubliczny. Osoba testowana ma prawo zachować wiedzę o wyniku testu tylko dla siebie.

TEST WALIDACYJNY W PROJEKCIE „RAZEM BEZPIECZNIEJ”

Czas trwania egzaminu: 30 minut

**EGZAMIN POTWIERDZAJĄCY UMIEJĘTNOŚCI I KOMPETENCJE
PSYCHOSPOŁECZNE OPIEKUNA OSÓB TERMINALNIE CHORYCH**

Instrukcja:

1. Sprawdź, czy arkusz egzaminacyjny zawiera 17 pytań. Wszelkie niejasności zgłoś przewodniczącemu zespołu nadzorującego.
2. Do arkusza dołączona jest KARTA ODPOWIEDZI, na której w oznaczonych miejscach: wpisz na niej swoje imię i nazwisko oraz datę egzaminu
3. Arkusz egzaminacyjny zawiera test składający się z 17 zadań.
4. Za każde poprawnie rozwiązane zadanie możesz uzyskać 1 punkt.
5. Aby zdać egzamin musisz uzyskać co najmniej 11 punktów.
6. Rozwiązania zaznaczaj na KARCIE ODPOWIEDZI długopisem lub piórem z czarnym tuszem/ atramentem.
7. Do każdego zadania podane są cztery możliwe odpowiedzi: A, B, C, D. Tylko jedna odpowiedź jest poprawna. Wybierz właściwą odpowiedź i zamaluj kratkę z odpowiadającą jej literą – np., gdy wybrałeś odpowiedź „A”. Staraj się wyraźnie zaznaczać odpowiedzi. Jeżeli się pomylisz i błędnie zaznaczysz odpowiedź, otocz ją kółkiem i zaznacz odpowiedź, którą uważasz za poprawną
8. Po rozwiązaniu testu sprawdź, czy zaznaczyłeś wszystkie odpowiedzi na KARCIE ODPOWIEDZI i wprowadziłeś wszystkie dane
9. Przewodniczącemu zespołu egzaminacyjnego oddaj tylko KARTĘ ODPOWIEDZI.

Powodzenia!

1. Co obejmuje komunikacja werbalna:

- a. Przekazywanie informacji za pomocą mowy ciała
- b. Przekazywanie informacji za pomocą obrazów
- c. Przekazywanie informacji za pomocą słów
- d. Przekazywanie informacji za pomocą gestów

2. Co obejmuje komunikacja niewerbalna?

- a. Przekazywanie informacji za pomocą słów
- b. Przekazywanie informacji za pomocą dźwięków
- c. Przekazywanie informacji za pomocą gestów, mimiki twarzy i postawy ciała
- d. Przekazywanie informacji za pomocą obrazów

3. Jakie elementy obejmuje mowa ciała?

- a. Tylko spojrzenie
- b. Tylko gestykulacja

c. Mimika twarzy, spojrzenie, postawa ciała, gestykulacja

d. Tylko mimika twarzy

4. Co powinien/na zrobić opiekun/ka przed przekazaniem informacji pacjentowi?

a. Nie sprawdzać czy pacjent rozumie informacje

b. Nie przejmować się reakcją pacjenta

c. Upewnić się, czy pacjent jest gotowy do rozmowy

d. Natychmiast przekazać informacje

5. Dlaczego ważna jest prawidłowa komunikacja w zespole opiekuńczym?

a. Aby zapewnić skuteczne leczenie pacjenta

b. Aby unikać kontaktu z pacjentem

c. Aby uniknąć konfliktów w zespole

d. Aby ułatwić organizację pracy

6. Jaki jest nadrzędny cel współpracy opiekuna/ki oraz rodziny podopiecznego?

a. Unikanie konfliktów

b. Dobro pacjenta

c. Zarobek opiekuna/ki

d. Osobiste korzyści członków zespołu opiekuńczego

7. Jakie jest kluczowe działanie opiekuna w sytuacji, gdy pacjent umierający wyraża lęk przed śmiercią?

a. Ignorowanie obaw pacjenta, aby nie wzbudzać dodatkowego niepokoju.

b. Zapewnienie pacjenta, że jego lęki są bezpodstawne.

- c. Wysłuchanie pacjenta, okazanie empatii i wsparcia emocjonalnego.
- d. Skierowanie pacjenta do psychologa bez podejmowania rozmowy.

8. Co jest najważniejsze w komunikacji z rodziną pacjenta umierającego?

- a. Unikanie rozmowy o emocjach, aby nie eskalować napięcia.
- b. Szczere informowanie o stanie pacjenta, przy jednoczesnym okazaniu wsparcia emocjonalnego.
- c. Przekazywanie tylko pozytywnych informacji, aby utrzymać optymizm rodziny.
- d. Powierzanie rozmów wyłącznie lekarzowi prowadzącemu.

9. Które z poniższych zachowań opiekuna jest przykładem właściwego radzenia sobie z własnym stresem w opiece nad pacjentem umierającym?

- a. Tłumienie emocji, aby skupić się wyłącznie na potrzebach pacjenta.
- b. Regularne korzystanie z technik relaksacyjnych i wsparcia zawodowego.
- c. Unikanie rozmów z zespołem opiekuńczym na temat własnych trudności.
- d. Zaniebywanie własnego odpoczynku w celu maksymalnego zaangażowania w opiekę.

10. Jak opiekun powinien zareagować, gdy pacjent umierający wyraża gniew związany ze swoją sytuacją?

- a. Zignorować gniew pacjenta, aby nie pogłębiać napięcia.
- b. Wy tłumaczyć pacjentowi, że jego gniew jest nieuzasadniony.
- c. Przyjąć emocje pacjenta z szacunkiem i zrozumieniem, unikając oceny.
- d. Odpowiedzieć gniewem, aby „odbicie” emocji pomogło pacjentowi zrozumieć sytuację.

11. Jakie działania opiekun może podjąć, aby wspierać rodzinę w żałobie po stracie pacjenta?

- a. Zachęcić rodzinę do jak najszybszego powrotu do codziennych obowiązków.

- b. Udzielić wsparcia emocjonalnego i zaproponować kontakt z grupami wsparcia lub specjalistami.
- c. Zminimalizować kontakt z rodziną po śmierci pacjenta, aby uniknąć trudnych emocji.
- d. Skupić się wyłącznie na aspektach formalnych związanych z zakończeniem opieki.

12. Co jest priorytetem w opiece nad pacjentem umierającym, który wyraźnie wycofał się z kontaktów z otoczeniem?

- 1. Zmuszanie pacjenta do rozmowy i wyrażania swoich emocji
- 2. Zapewnienie pacjentowi możliwości samotności, ale pozostanie w gotowości do wsparcia.
- 3. Zignorowanie wycofania, skupiając się wyłącznie na aspektach medycznych.
- 4. Naciskanie na rodzinę, aby zmobilizowała pacjenta do większej aktywności.

13. Dobierając zajęcia i metody motywowania podopiecznego z otępieniem do aktywnego spędzania czasu wolnego, opiekun powinien przede wszystkim rozpoznać u tego podopiecznego

- a. wykształcenie.
- b. przyzwyczajenia.
- c. deficyty poznawcze.
- d. wydolność mięśniową.

14. Opiekun, który pomaga podopiecznej w wykonaniu codziennej toalety ciała i przygotowaniu obiadu, udziela jej wsparcia

- a. rzeczowego.
- b. informacyjnego.
- c. wartościującego.
- d. instrumentalnego.

15. Podopieczny mieszka sam, jest wychudzony i ma zaburzenia pamięci. W mieszkaniu panuje nieład, czuć zapach potu i moczu. Którą grupę potrzeb podopiecznego w pierwszej kolejności powinien zaspokoić opiekun?

- a. Odżywiania, snu i bezpieczeństwa.
- b. Odżywiania, czystości i bezpieczeństwa.
- c. Nawodnienia, czystości i przynależności.
- d. Wydalania, wypoczynku i samorealizacji.

16. Głównym zadaniem opiekuna w zakresie udzielania pomocy podopiecznemu w terminalnej fazie choroby jest

- a. reagowanie na potrzeby podopiecznego.
- b. uregulowanie spraw urzędowych podopiecznego.
- c. wyjaśnianie podopiecznemu przyczyn narastających dolegliwości.
- d. zapoznanie podopiecznego z przewidywanym przebiegiem choroby

17. Zasady udzielania świadczeń pieniężnych określone są w ustawie

- a. o ochronie zdrowia psychicznego.
- b. o działalności leczniczej.
- c. o zdrowiu publicznym.
- d. o pomocy społecznej.

KARTA ODPOWIEDZI

Imię i nazwisko:

Data urodzenia:

Data egzaminu:

Miejsce egzaminu:

Nr pytania	Wybór właściwej odpowiedzi			
1	a	b	c	d
2	a	b	c	d
3	a	b	c	d
4	a	b	c	d
5	a	b	c	d
6	a	b	c	d
7	a	b	c	d
8	a	b	c	d
9	a	b	c	d
10	a	b	c	d
11	a	b	c	d
12	a	b	c	d
13	a	b	c	d
14	a	b	c	d
15	a	b	c	d
16	a	b	c	d
17	a	b	c	d